

എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള

4

കുറുപ്പുകൾ ന്യൂസ് സർവീസ്

ഇബ്സൻ കൃതികളിലുള്ളതുപോലെ, മനോമണ്ഡലങ്ങളെ മനിക്കുന്നതും നീണ്ടനിൽക്കുന്ന ഘനാനുഭൂതികൾ പകരുന്നതുമായ നാടകരചനകൾ മലയാളത്തിന് കാഴ്ചവെച്ചത് ശ്രീ എൻ. കൃഷ്ണപിള്ളയാണ്. പ്രഗല്ഭനായ അദ്ധ്യാപകൻ, സാഹിത്യ പരിശുദ്ധൻ, ഭാഷാപണ്ഡിതൻ എന്നിങ്ങനെ അനേകം മുഖങ്ങളുള്ള ശ്രീ. കൃഷ്ണപിള്ള തന്റെ നാടകരചനകളിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തു നോക്കി, മലയാള നാടകരംഗത്തെ സാധാരണയായി അവലോകനം ചെയ്ത കുറുപ്പുകൾ ന്യൂസ് സർവീസ് ലേഖകനോടു സംസാരിക്കുന്നു.

കെ. സി. എസ്. പണിക്കർ 33

കുറുപ്പുകൾ ന്യൂസ് സർവീസ്

അന്തർദ്ദേശീയാംഗീകാരമുള്ള ചുരുക്കം ചില ഇന്ത്യൻ ചിത്രകാരന്മാരിലൊരാളാണ് ശ്രീ. കെ. സി. എസ്. പണിക്കർ. മദ്രാസിലെ മയൂർ ആർട്ട് ഗ്യാലറി ഈയിടെ ശ്രീ. പണിക്കരുടെ അമ്പത്തെത്തോളം രചനകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പണിക്കരുടെ സൃഷ്ടികളുടെ രൂപവേദഗുണങ്ങളിലുണ്ടായ വികാസ പരിണാമങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുകയാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ.

മുജീബ് യുഗം മറയ്ക്കാൻ

ഫറാക്കു മറ

56

കുറുപ്പുകൾ ന്യൂസ് സർവീസ്

ചുടലയിൽ നിന്നാണെങ്കിലും ജാലജാലു മാനമായി വാനോളം ഉയർന്നു പടന്നിൽക്കുന്ന മുജീബ് പ്രതിച്ഛായ മറയ്ക്കാൻ പത്തതിനൊക്കുമേ ജീവിച്ചിരിക്കില്ലെന്ന കവിഭാവന സാക്ഷാൽക്കരിച്ചുകൊണ്ട് ബംഗ്ലാദേശ് ഇന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പ്രതിവിദ്യപരകാരികൾ വിദേശത്തിന്റെ വിഷവാരകമറയെന്നാണ് ഫറാക്കുയെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്നു. സൂര്യനെ ആക്രമിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന മിന്നാമിനുക്കുകളുടെ ആത്മാഹുതിയാണിത്. കുറുപ്പുകൾ ന്യൂസ് സർവീസ് തയ്യാറാക്കിയ സ്പെഷ്യൽ ഫീച്ചർ.

എഡിറ്റർ: എം. എസ്. മണി

സഹപത്രാധിപന്മാർ: എസ്. ജയചന്ദ്രൻ നായർ
എൻ. ആർ. എസ്. ബാബു, എൻ. കെ. ദാമോദരൻ

വർഷം 2

സെപ്റ്റംബർ 26, 1976

ലക്കം 59

കന്നി 11, 1152

വില ഒരു രൂപ

കവിത

സ്നേഹസംഗീതം 37 ശ്രീ. കെ. വി. തിരുവില്വാ
ശ്രാവണഗീതം 42 ശ്രീ. കണ്ണശ്ശി ചെങ്കിടങ്ങ്
രാത്രി 53 ശ്രീ. പി. ടി. നരേന്ദ്രമേനോൻ

സ്പെഷ്യൽ റിപ്പോർട്ട്

മരിക്കാതിരിക്കാൻ 50 ശ്രീ. വത്സൻ, നെല്ലിക്കോട്ട്
അതിരുകളറിയാത്ത മനുഷ്യസ്നേഹം 54 ശ്രീ. പി. എസ്. രാജമോഹൻ

ലേഖനം

അറീനാ നാടകവേദി 6 ശ്രീ. എൻ. വി. വിനോദ്
മനുഷ്യവിധിയെത്തേടി 8 ശ്രീ. എം. തോമസ് മാത്യു
ധാന്യലോകം 34 ഡാ. ടി. ഭാസ്കരൻ
സംഘട്ടനങ്ങളുടെ കാലം 41 ശ്രീ. എൻ. ശ്രീകണ്ഠൻ നായർ എം. പി.
നഗരവത്കരണം എന്ന വിദ്വാനി 43 ശ്രീ. സി. പി. നായർ ഐ. എ. എസ്.

നോവൽ

രണ്ടു ജന്മങ്ങൾ 16 ശ്രീ. തങ്കപ്പി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള
പോത്തു 20 ശ്രീ. മാടമ്പ് കണ്ണുകുട്ടൻ
താളിയോല 22 ശ്രീ. സേതു

കഥ

കാലത്തിന്റെ ലീലകൾ 10 ശ്രീ. അസീറോയി
രാത്രിയും ഒരു കൂട്ടുകാരി 24 ശ്രീ. കെ. സുധാകരൻ
മോഹഭംഗത്തിന്റെ മുറി 27 ശ്രീ. പാപ്പനുകോട്ട് പ്രഭാകരൻ

കാർട്ടൂൺ

ഇത്തിരി നേരമ്പോക്കു്
ഇത്തിരി ദേശം 29 ശ്രീ. ഒ. വി. വിജയൻ

പലവക

വിനോദം കലാലയങ്ങളിൽ 47 ശ്രീമതി ഐശ്വര്യരാജൻ

മുഖചിത്രം

പവിഴസുന്ദരി ഫോട്ടോഗ്രാഫർ—ധീരാജ് പൗഡ

എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള

കുമ്പളി ന്യൂസ് സർവീസ്—തിരുവനന്തപുരം

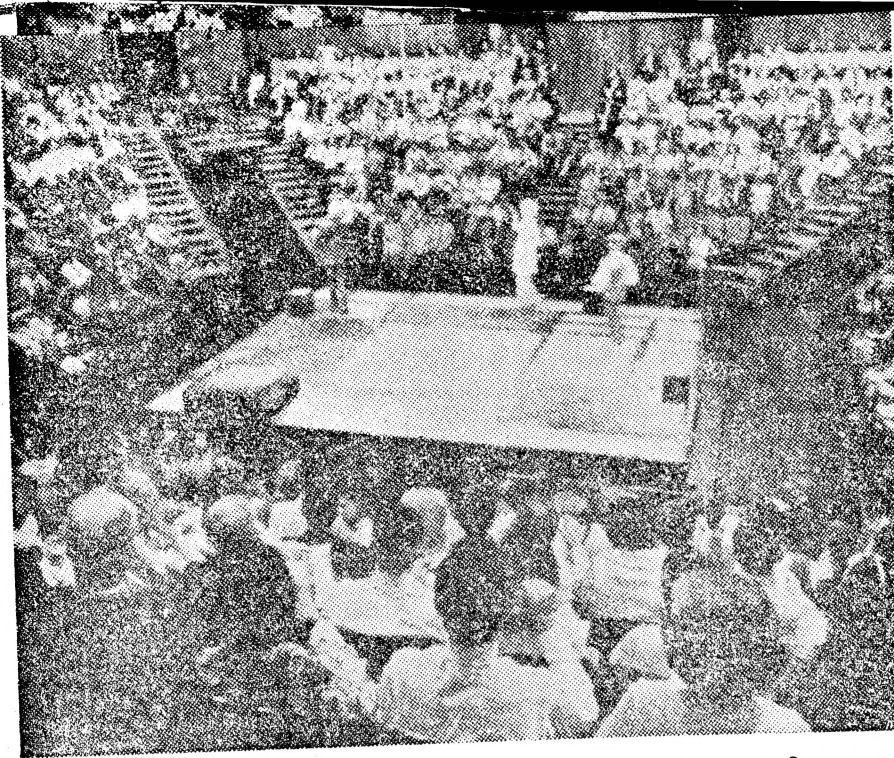
അന്നോളം പരിചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു നാടകശില്പിയുമാ യാണ് നാൽപ്പതുകളിൽ ശ്രീ. എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്. അന്നു നിലവിലിരുന്ന നാടകാവതരണ സമ്പ്രദായങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടുന്ന പ്രേക്ഷകന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപനം ഒരു പുതിയ അനുഭവമായിരുന്നു. ലോകനാടകത്തിലെ അതികായനായ ഇബ്സന്റെ നാടകവിദ്യ, സ്വന്തം ആവിഷ്കരണത്തിനുള്ള മാധ്യമം, കണ്ടെത്തുന്നതിന് കരുത്തു നൽകി. 'കൈരളിയുടെ കഥ'യിലൂടെ മലയാള സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ള പങ്ക് ഗണനീയമാണ്. ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഓജസ്കരമായ പ്രതിനിധിയും വഹിക്കുന്ന പ്രതിഭാധനനായ നാടകകൃത്തും, പണ്ഡിതനും, പ്രഗല്ഭനായ അദ്ധ്യാപകനുമായ ശ്രീ. എൻ. കൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്ക് ഈ സെപ്റ്റംബർ 21-ാം തീയതി അറുപതു വയസ്സ് തികയുന്നു. കുമ്പളി ന്യൂസ് സർവീസ് ലേഖകനായുള്ള ഈ കൂടിക്കാഴ്ച, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാടകപ്രത്യയത്തിലേക്കുള്ള ഒരുക്കമാണ്.

നാടകം എന്തുകൊണ്ട്? ഒരു നാടകകൃത്തായി? ആദ്യമായി നാടകമെഴുതാൻ ആദ്യമായ സാഹചര്യം എന്തായിരുന്നുവെന്നു പറയാമോ?

നാടകത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോഴൊക്കെ മനസ്സിൽ ആദ്യം കടന്നുവരുന്ന ചിത്രം എന്റെ മുത്തശ്ശിയമ്മയുടെതാണ്. എത്ര നിസ്സാരമായ കഥയാണെങ്കിൽക്കൂടി വളരെയേറെ നാടകീയതയോടെ അവതരിപ്പിക്കാൻ അവർക്ക് അസാമാന്യമായ വീര്യമുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ, എന്റെ അമ്മാച്വൻ ഒരു വലിയ നാടകക്കമ്പക്കാരനായിരുന്നു. എന്റെ കണ്ണുനാളിൽ അമ്മാച്വന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ചില നാടകക്കമ്പനികൾ ഞങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിൽ വന്നു നാടകങ്ങളുപയോഗിച്ച് ചിത്രമെടുത്തു. അതേപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിച്ചതായ കേൾക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് ഉള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹത്തിൽ, സി. വി. യുടെയും മറ്റും ചില പ്രമുഖനങ്ങളും അറങ്ങേറിയതും, അതാണ് ഞാൻ കണ്ട ആദ്യത്തെ അമേറ്റർ നാടകവേദി. അന്നൊക്കെ നാടകം കട്ടികൾക്ക് നിഷിദ്ധമായ ഒരു കലാരൂപമായിട്ടാണ് മുതിർന്നവർ കരുതിയിരുന്നതെങ്കിലും അമ്മാച്വൻ എന്നെയും നാടകങ്ങൾ കാണാൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. സ കൂട്ടിൽ വെച്ച്, 'അനാർക്കലി', 'ദുഗ്ഗേശനന്ദിനി' തുടങ്ങിയ ചില നാടകങ്ങളിൽ വേഷംകെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കട്ടിക്കാലത്തു കവിതയെഴുതും കവിതാപാരായണവുമായിരുന്നു ഹോബി. നാടകം കാണുന്നതും അഭിനയിക്കുന്നതുമെല്ലാം ഇഷ്ടമായിരുന്നെങ്കിലും നാടകമെഴുതണമെന്ന തോന്നിയിരുന്നില്ല. പിന്നീ

ട് കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തു് കേരളേറെ നാടകങ്ങൾ വായിച്ചുകൂടി, പുറമേ അന്ന് നിലവിലിരുന്ന തിരുവനന്തപുരം അമേറ്റർ നാടകവേദിയുടെ ഒരു സ്ഥിരം പ്രേക്ഷകനായി. ആയപ്പോഴാണ് ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ 'ബി. എ. മായാവി' കണ്ടത്. തട്ടുപുറം മിരട്ട, കൊണ്ടു വിജയം നേടുന്ന ഒരു ബി. എ. ക്ലാസ്സിലെ പരോക്ഷമായി പ്രശംസിക്കുന്ന ആ നിർമ്മാതാക്കത്തിന്റെ പോക്കും രീതിയുമൊന്നും എന്റെ ആദർശശാലിത്വത്തിനോ അപ്രായോഗിക മനസ്സിനോ തീരെ പിടിച്ചില്ല. അതു യുവതലമുറയെ ആകെത്തന്നെ അവഹേളിക്കുകയാണെന്നു എനിക്കു തോന്നി. എന്റെ മുത്തശ്ശിയിൽനിന്നും അമ്മാവനിൽനിന്നും കിട്ടിയ നാടകപരിചയവും പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നും കിട്ടിയ വിശ്വനരേന്ദ്രം ഈ അർത്ഥത്തിന്റെ തീർപ്പാടി തട്ടി ജാലിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ആദ്യനാടകം പിറന്നത് 'ബിരുദധാരാ' ആദ്യശാലിയും പ്രാദേശികവലയിത്തലമായ ഒരു ഗ്രാമീണ യുവാവ് ജോലിയിൽനിന്നും സ്ഥാപിത താല്പര്യത്തിന്റെ നെടുങ്കോട്ടയായ തലസ്ഥാന നഗരയിലേക്കു അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞ്, ഒടുവിൽ ഭ്രാന്തനെന്നപോലും സംശയിക്കപ്പെട്ട് ഭ്രാന്തരൂപത്തിലായിരിക്കുന്നതും, അവിടത്തെ യഥാർത്ഥ ഭ്രാന്തന്മാരുടെ സമ്പർക്കത്താൽ അയാൾ ചിത്തരോഗിയായിത്തീരുന്നതും മൊക്കെയായിരുന്നു പ്രമേയം. യാദൃച്ഛികമായാണ് സയൻസ് കോളേജിൽ പഠിച്ചിരുന്ന പി. കെ. വിക്രമൻനായരുമായി പരിചയപ്പെട്ടതും അവരുടെ കോളേജ് ഡേയോടനുബന്ധിച്ച് ബിരുദധാരാ അറങ്ങേറാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നതും. അന്ന് എം. കെ. കെ.

നായർ കഥാനായകന്റെ ഇളയ സഹോദരി മാരിലൊരാളായി അഭിനയിച്ചിരുന്നതായി ഓർമ്മിക്കുന്നു. ജോലി അഞ്ചാമൻ പത്രവർത്തിയുടെ നിര്യാണത്തിൽ നാട്ടുപാലായു ഏർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ എല്ലാ വർഷം പരിപാടികളും നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടു് ആ നാടകം അപതരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പിന്നീട് അതിന്റെ സക്ര 'പറ' ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ കൈവഴി മറിഞ്ഞ് നഷ്ടപ്പെട്ടു. 1938-ൽ കോളേജുവിട്ടു കഴിഞ്ഞ് അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതികളുടെ പ്രതികരണമെന്നനിലയിലാണ് 'സംഘടന' എന്ന നാടകം എഴുതിയത്. അക്കാലത്തു് തിരുവനന്തപുരം നാടകവേദിയിലെ രചയിതാക്കൾ ഇ. വി. എം. ജി. കേശവപിള്ള, എൻ. പി. ചെല്ലപ്പൻ നായർ എന്നിവരായിരുന്നു. നാടക സംഘടനകൾ ശ്രീചിത്തരതിരുന്നാൾ വായനശാല, മിത്രോദയസമാജം, പാൽക്കുളങ്ങര സഹോദരസമാജം തുടങ്ങിയവയും. ഉയർന്നതരം കോമഡിയെന്നപോലും വിശേഷിപ്പിക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള നാടകാവതരണങ്ങളും അവ കണ്ടു വശീകൃതരായി ചിരിച്ചു ചിരിയുന്ന പ്രേക്ഷകരുമായിരുന്നു അന്നുണ്ടായിരുന്നതു്. രംഗശ്രീകരണങ്ങൾ, മേക്കപ്പ്, കൃത്യനിഷ്ഠ ഇങ്ങനെ ചില ഘടകങ്ങൾ മാത്രമേ എനിക്കു് ആകർഷകങ്ങളായി തോന്നിയിരുന്നുള്ളൂ. ഇടയ്ക്കിടെ സി. വി യുടെ നോവലുകൾ നാടകവൽക്കരിച്ചു പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെതിരായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്തെ പറ്റു എന്ന ധാരണ എന്നിൽ വളർന്നു. വിക്രമൻ നായരെപ്പോലെയുള്ള കലാസ്പ്രേഹികൾ എനിക്കു കരുത്തുതന്നു. നാടകാരംഭം മുതൽ അപസാന്നവരെ പ്രേ

എൻ. വി. വിനോദ്

ഭാഗത്തുമായി പ്രേക്ഷകർക്കിരിക്കാനുള്ള കത്തിനെയുള്ള ഇരപ്പിടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു.

ഇത്തരം സ്റ്റേജ് തന്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് മലയാളിനായുടെ പ്രശസ്തി ഉത്തരോത്തരം വ്യാപിച്ചുവന്നത്. നാടകങ്ങളുടെ മേന്മകൾ ഞ്ഞെന്തെയാണ്. 1973-ൽ മോസ് കോയിലും ലെനിൻഗ്രാഡിലും അമേരിക്കൻ നാടകത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചത് അറീനാ നാടകവേദിയാണെന്നതുതന്നെ അവരുടെ മേന്മ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. മഹാത്മാരുടെ തീയേറ്ററിനെക്കാളും ബ്രോഡ് വേയിലേക്ക് ഏറ്റവും കൂടുതൽ നാടകങ്ങളെച്ചുരുത്തി അവർതന്നെ. ഇതിനെ സെൽഡാ ഫിച്ചാൻഡ് ലർ കേവലം യാദൃച്ഛികം എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചത്. 'ഞങ്ങൾ ഇവരെ പറഞ്ഞയക്കുകയല്ല, അവർ ഇവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു വെക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്'—അവർ കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

അറീനാ സ്റ്റേജ് നൽകുന്ന ഇനങ്ങളിൽ തിയേറ്ററിന്റെ സകല വിഭവങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്—കോമഡി, കോമഡി, പ്രഹസനം, ഗാനനാടകങ്ങൾ, നൃത്തനാടകങ്ങൾ, ക്ലാസിക്കുകളുടെ ആവിഷ്കരണ

ജീവിക്കുന്ന അറീനാ സ്റ്റേജ്

1969-ലെ പുലിറ്റ്സർ സമ്മാനം, അന്നേവരെ അശേഷം അറിയപ്പെടാതിരുന്ന 'ദി ഗ്രേറ്റ് വൈറ്റ് ഹോപ്പി' എന്ന നാടകത്തിനാണ് ലഭിച്ചത്. ഒരു ചെള്ളിക്കുരിയുമായി പ്രേമത്തിലായിരുന്ന ജാക്ക് ജോൺസൺ എന്ന കറുത്തതൊലിക്കാരനായ ലോക ഹെവി വെയിറ്റ് ബോക്സിങ് ചാമ്പ്യന്റെ കഥയാണിത്. പ്രതിഭാധനനായ ജെയിംസ് യേൽ ജോൺസ് എന്ന നടൻ പ്രധാനകഥാപാത്രമായി അഭിനയിച്ച പ്രസ്തുത നാടകം, ബ്രോഡ് വേയിൽ നീണ്ട കാലം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

'ദി ഗ്രേറ്റ് വൈറ്റ് ഹോപ്പി'ന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം ബ്രോഡ് വേയല്ല. അമേരിക്കയിലെ പ്രാദേശിക തിയേറ്ററുകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട വാഷിംഗ്ടണിലെ അറീനാ സ്റ്റേജിൽനിന്നാണ് ഈ നാടകം ന്യൂയോർക്കിലെത്തുന്നത്. അറീനാ സ്റ്റേജിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് സെൽഡാ ഫിച്ചാൻഡ് ലർ എന്ന ശ്രീമതിയാണ്. 1950-ൽ സെൽഡാ ഫിച്ചാൻഡ് ലർ സ്വന്തമായി പുറമെ ഒരു പൊലീസുകാരൻ, ഒരു വക്കീൽ, ഒരു ആരോഗ്യവ്യാപാരി, ഒരു കോളേജ് പ്രൊഫസർ എന്നിവരെ പേർത്തുകൊണ്ട് ഒരു കൊച്ചു സംഘമുണ്ടാക്കി. അവരുടെ ലക്ഷ്യം പത്തുദിവസംകൊണ്ട് 15,000 ഡോളർ ഉണ്ടാക്കുകയും പ്രസ്തുത തുക ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ഒരു പഴയ സിനിമാ പ്രദർശനശാല വാങ്ങുകയും അതു നാടക തിയേറ്ററാക്കുകയുമാക്കെയായിരുന്നു. പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെതന്നെ പണം സമ്പാദിച്ചെടുക്കുവാനൊത്തു. ലക്ഷ്യം നിറവേറുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയാണ് അറീനാ സ്റ്റേജ് രൂപംകൊണ്ടത്.

അറീനാ തിയേറ്റർ വളരെ ചെറു ജനപ്രീതിനേടി. പൊതുജനസംഘടനകളുപോലും ഇതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വന്നു. അറീനാ സ്റ്റേജ് രൂപംകൊണ്ട് പതിനൊന്നുവർഷത്തിനുശേഷം അതു സ്ഥിരംവേദിയിലേക്കു മാറി. വൃത്താകൃതിയിലുള്ള സ്റ്റേജാണ് ആദ്യമായി

ണ്ടായിരുന്നത്. നടന്മാർ, സംവിധായകർ, സാങ്കേതികവിദഗ്ദ്ധന്മാർ എന്നിവരുമായി കൂടി ആലോചിച്ച് സമപതൃകൃതിയിൽ മദ്ധ്യഗേത്തായുള്ള സ്റ്റേജും ചുറ്റ

സെൽഡാ ഫിച്ചാൻഡ് ലർ താരങ്ങളായി തിയേറ്ററിനു മുന്നിൽ

ങ്ങൾ തുടങ്ങി സർവ്വം. അറീനാ സ്റ്റേജിന്റെ പ്രൊഡ്യൂസിങ് ഡയറക്ടറായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന സെൽഡാ ഫിച്ചാൻഡ് ലർ വിജയം വരിക്കണെന്ന തീർച്ചയുള്ളവ മാത്രം അവതരിപ്പിച്ച് മിണ്ടാതിരിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. അവർ ഈ രംഗത്തു നിരന്തരമായി പരീക്ഷണങ്ങളിലേർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. നാടകങ്ങളെയും, നാടകകൃത്തുക്കളും അഭിനേതാക്കളും എന്നിവരെയും എല്ലാത്തന്നെ പലപ്പോഴും മാറ്റിനിറുക്കിയിട്ടുണ്ട്.

'ഞങ്ങളിൽ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പോപ് തിയേറ്ററാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഉള്ളത്, ലഭിക്കാൻ കഴിയാത്ത മാത്രമുള്ളത്'—അവർ പറഞ്ഞു. 'സംഗതികളില്ലാതെ പതുക്കെപ്പതുക്കെയൊന്നെങ്കിലും മാറിവരണം. പത്തുപന്ത്രണ്ടു കൊല്ലം മുൻപുവരെ ചെക്കോവ് കാണിക്കുക പ്രിയങ്കരനായിരുന്നു ഇന്നിന്റെ അറീനായിൽ പല പുതിയ ഇനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.' പത്രങ്ങളിൽ 'വെണ്ടസ്'യിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന വാർത്തകളിൽ നിന്നുൾപ്പെടുന്ന നാടകങ്ങൾ, മുൻകാലങ്ങളിൽ ഫ്രണ്ട് കല്പിച്ചിരുന്ന വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിരീക്ഷണാനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നുൾപ്പെടുന്ന നാടകങ്ങൾ, അമേരിക്കക്കാർക്ക് പരിചിതമായ വിദേശീയ ക്ലാസിക്കുകളുടെ നാടകവിഷ്കരണങ്ങൾ—ഇവയൊക്കെ അവരുടെ

അച്ചൻ

“എംസ് ആരംഭിച്ചതിന്റെ പിറ്റേദിവസം. പുതിയ അദ്ധ്യാപകൻ, പുതിയ വിദ്യാർത്ഥികൾ.

ഇംഗ്ലീഷ് അദ്ധ്യാപകൻ സായം പഠിപ്പിച്ചപ്പോഴായിരുന്നു ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയോടും പേരും വീട്ടുംപേരും അച്ഛന്റെ ജോലിയും മറ്റും തിരിച്ചറിയിച്ചത്.

എന്റെ തൊട്ടടുത്തുള്ള വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഉഴുമായി.

ലക്ചറർ: വാട്ട് ഇസ് യു വാർ ഹെർ?

കുട്ടി: റൈ ഫാദർ ഇസ് എ ഫാദർ.

ലക്ചറർക്കു മേൽക്കു വന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു അടക്കിയ ചിരിയും. മറുപടി പറഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥി, തന്നെ കളിയാക്കുകയാണെന്നാണ് ലക്ചറർ ധരിച്ചത്. അദ്ദേഹം തന്റെ പോലും ഒരിക്കൽക്കൂടി ആവർത്തിച്ചു. കുട്ടി നോക്കി പറഞ്ഞ ഉത്തരംതന്നെ വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

കുഴിഞ്ഞതായ ലക്ചറർ അയാളെ ക്ലാസ്സിൽ പറത്താക്കി. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ക്ലാസ്സിൽ പറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത് കണ്ട് അതുപോലെ അപ്പോൾ വന്ന പ്രിൻസിപ്പൽ കാര്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അയാൾ കൂട്ടി വിശദീകരിച്ചു. ചിരിച്ചുകൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥിയെയും കൂട്ടി പ്രിൻസിപ്പൽ ക്ലാസ്സിലേക്കു കടന്നുവന്നു. കട്ടിയുടെ മറുപടി ശരിതന്നെയെന്നും, അയാളെ ക്ലാസ്സിൽ കയറ്റിയിരുന്നതാണെന്നും ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രിൻസിപ്പൽ ലക്ചററോടു പറഞ്ഞു. അപ്പോഴാണ് ലക്ചറർക്കു കാര്യം മനസ്സിലായത്.

ജോയ് വള്ളത്തിൽ ഫസ്റ്റ് പി. ഡി. സി. (എ) സെൻറ് അലോഷ്യസ് കോളേജ്

തൃശ്ശൂർ. കെട്ടിയോ?

പ്രിൻസിപ്പൽ അവസാന പരീക്ഷ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുക

യായിരുന്നു. ഹാളിൽ ഇരുപതോളം ആൺകുട്ടികളും മൂപ്പാത്താളും പെൺകുട്ടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞ് ബസ്സിലേക്കു അഞ്ചുമിനിറ്റുള്ളപ്പോൾ പേപ്പർ പാൻ പെയ്യിച്ച ബാക്കി എഴുതിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ തൊഴിയെന്ന് സൂപ്പർവൈസർ നിർദ്ദേശിച്ചു. എഴുതിത്തീർക്കാനുള്ള കൃതിയിൽ പലരും എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബസ്സിലേക്കു സൂപ്പർവൈസർ ഉത്തരക്കടലാസുകൾ വാങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. പെൺകുട്ടികളിൽനിന്ന് പേപ്പർ വാങ്ങുന്നതിനിടയിൽ ഒരു കുട്ടിയോടു ‘കെട്ടിയോ’ എന്ന് ചോദിച്ചു. തിട്ടക്കത്തിൽ പേപ്പർ പാൻ പെയ്യുന്നതിനിടയിൽ കട്ടി അദ്ദേഹത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടു ‘ആലോചനകൾ നടക്കുന്നുണ്ട്’ എന്ന് ഉത്തരവും പറഞ്ഞു. ഉത്തരം കേട്ട സൂപ്പർവൈസർക്കു ബോധമുണ്ടായി. ലക്ചററോടും അപ്പോഴാണ് കട്ടി ‘കെട്ടിയോ’ എന്ന് ചോദിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലായത്.

കെ. ജി. അനിൽ കുമാർ ഫസ്റ്റ് പി. ഡി. സി മാതംസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജ് തിരുവനന്തപുരം.

ആത്മഹത്യ

ക്ലാസ്സിൽ ബഹളമുണ്ടാക്കിയതിനു് ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ അദ്ധ്യാപകൻ ഏഴന്നേല്പിച്ചു നിറുത്തി.

“എടോ ഹരിക്കാൻ കഴിയില്ലെങ്കിൽ പോയി വേറെ വല്ല പണിയും നോക്കാടോ. അതും കഴിയില്ലെങ്കിൽ പോയി മരിക്കാടോ!”

“മരിക്കാനെന്താ സാർ റോളുപഴി?” വിദ്യാർത്ഥി അദ്ധ്യാപകനെ കളിയാക്കാനെന്നവണ്ണം ചോദിച്ചു.

“പോയി തുങ്ങിച്ചുവെടോ!” പെട്ടെന്നുള്ള അദ്ധ്യാപകന്റെ മറുപടി കേട്ട മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികൾ ചിരിച്ചുതുടങ്ങി. വിദ്യാർത്ഥി എന്തോ പറയാൻ ഭാവിച്ചുകൊണ്ട് ‘അവിയെടിയിലായി

ടോ’യെന്ന ആലോചന വഴങ്ങിപ്പോയി. അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞ ക്ലസ്സ് ശാന്തമായി തുടരവെന്നു മുമ്പെ വിദ്യാർത്ഥി ഏഴന്നേറ്റു നിന്നു. അദ്ധ്യാപകൻ ചോദ്യോത്തരം മുഖത്തുക്കുറിച്ചു.

“എന്താ പേര്?”
“എന്നിഷ്ട പോണം.”
“എന്തിന്?”
“ഇങ്ങിപ്പോകാൻ”

മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികൾ ചിരിയും ബഹളവും തുടങ്ങി. ശല്യം പേശിക്കാൻ വാങ്ങാൻ ഏഴന്നേറ്റു കരുതി വിദ്യാർത്ഥിയെ ഇറക്കി വെട്ടി. വെട്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ധ്യാപകനെത്തുടർന്ന് വിദ്യാർത്ഥി പോയെന്നെങ്കിലും പെട്ടെന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾ അദ്ധ്യാപകനെ വിരട്ടാനും തുടങ്ങി. അങ്ങനെ ചാക്കൻ പോയയാളിനെ തിരക്കാനായി മറ്റൊരാളിനെ വെട്ടി. അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞ് അയാൾ ഒരു വിവരവുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരിച്ചുവന്നു. അപ്പോഴേക്കും അദ്ധ്യാപകന്റെ മുഖം വല്ലതെയായി. ചില വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എടുത്തുപാട്ടുത്തരക്കുറിച്ചും അതുവേണ്ടാകുന്ന വേലപ്പുത്തുകളെക്കുറിച്ചുമായ ഒരു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. യാപ്പോഴാണ് എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിപ്പോകാൻ പോയ വിദ്യാർത്ഥി വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. അദ്ധ്യാപകൻ ആശ്ചര്യമായി. എങ്കിലും ഭാവം മാറ്റിയിട്ടു ചോദിച്ചു: “എന്തോ മരിക്കാൻ പോയിട്ട്?”

“കയറ കെട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജീവിക്കണമെന്ന തോന്നി,” സിഗററ്റ് വലിക്കാനായി പോയിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥി ഒരു വെറുപ്പായിരിക്കുമോണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു.

എൻ. ജി. ഷാജി തോഡ് പി. ഡി. സി. ഇംഗ്ലീഷ് എസ്. എൻ. കോളേജ് കൊല്ലം.

കസ്യതിക്കുട്ടി

കെമിസ്ട്രി സാറിന് പ്രായം 10, കറുപ്പ്, നീളം 10, കട്ടികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നാൽ തി

രിച്ചിരിക്കാൻ സദ്യം വിഷമം തന്നെ. ഭരണീകരണം പിന്തുടർന്ന്, ബെല്ലടിച്ചു അഞ്ചുമിനിട്ട് കഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം ബോർഡിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

“Who is the naughty boy writing on the board?” എന്ന ചോദ്യവുമായി അദ്ദേഹം പീഡിഡിലെ ഇംഗ്ലീഷ് സാർ കടന്നുവന്നു. കെമിസ്ട്രി സാറിന്റെ തലയ്ക്കിട്ടു ഒരു നോക്കിയതും ഒപ്പം കഴിഞ്ഞു. സമയം കഴിഞ്ഞതിനാൽ സാർ പോയിരിക്കണമെന്നു കരുതിയോണം ഇംഗ്ലീഷ് സാർ കടന്നുവന്നു. ക്ലാസ്സിൽ ഉയർന്ന കൂട്ടിച്ചിരിക്കുകയായിട്ട് “sorry” എന്ന് കെമിസ്ട്രി സാർ പറയുന്നതു കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

സി. സുരേഷ് ഫസ്റ്റ് പി. ഡി. സി. സുബാജി എസ്. ഡി. കോളേജ് ആലപ്പുഴ.

സംഭവം

സാർ പാഠിപ്പിക്കുവെ പെട്ടെന്ന് മുൻബെയിലിരുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ചാടി എഴുന്നേറ്റു. ഒരു നിമിഷം നിൽക്കുകയും പെട്ടെന്നു തന്നെ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. സാർ അയാളെ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു.

“എന്താ പോയോ?” “പോയി” എന്ന് ഉത്തരമുണ്ടായി. ക്ലാസ്സിൽ വലിയ ചിരിയായി. രണ്ടു മിനിറ്റിനു ശേഷം മന്ത്രിയുടെ പിൻതുടർച്ച എഴുന്നേറ്റു സാറിനോടു പറഞ്ഞു: “സംഭവം പോയെന്നു പറഞ്ഞു.”

ഉടനെ സാർ പറഞ്ഞു: “അതു തന്നെയാ ഞാൻ ചോദിച്ചതും.”

സി. ഡി. ശശികുമാർ ഫൈനൽ സിവിൽ എൻ. എസ്. എസ്. പോളിടെക്നിക് മനംനഗർ, പത്തൂർ.

(യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജിലെ ട്രി. കെ. ജി. അനിൽ കുമാർ എഴുതിയ ‘കെട്ടിയോ?’ എന്ന കവിപ്പാണു് ഉത്തരവെന്നു സമാനാർത്ഥം എന്ന് ട്രിമതി ഐഡാരാജൻ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അനിൽ കുമാറിനുള്ള സമ്മാനത്തുകയായ 50 രൂപ കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ പേക്കു് അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.)

—(എഡിറ്റർ)

STUDENTS' COLUMN

To
Smt. AYSHA RAJAN
C/o Kala Kaumudi
Kaumudi Buildings,
Post Box No. 99,
Pettah, Trivandrum-24.

എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള

(5-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

നേ നിലവാരത്തെ കണ്ടെത്തിയെടുത്തുകൊണ്ടോണോ താങ്കൾ നാടകങ്ങൾ രചിക്കാറുള്ളതു്?

ഓക്കലമല്ല. ഞാനെപ്പോഴും എന്നെ പകർത്താനേ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ആ ശ്രമത്തിൽ ഞാനെന്തെങ്കിലും നോക്കിയിട്ടില്ല. അതിനു പ്രധാന കാരണം, എനിക്കു സാമ്പത്തികമായി ഒരു നാടകസംഘമില്ലായിരുന്നു എന്നതാണ്. അപ്പോൾ പിന്നെ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തോടോ ഒരു പ്രത്യേക അഭിനേതാവിനോടോ എന്നിങ്ങനെ ബാധ്യതയുമില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, രചനയിൽ രംഗത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധം എപ്പോഴുമുണ്ട്.

നിലവിലുള്ള നാടകവേദിയെപ്പറ്റി (പ്രൊഫഷണലും അമോറും) എന്താണഭിപ്രായം?

കുറച്ചനാളുകളായി ഞാനധികം പ്രൊഫഷണൽ നാടകങ്ങൾ കാണാറില്ല. കണ്ടിരുന്നതിൽ നിന്നും അവയ്ക്കു വലിയ മാറ്റമൊന്നും വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഈ പ്രൊഫഷണൽ നാടകസംഘങ്ങൾക്കു് എത്രയോ പരിമിതികളുണ്ട്. ആ പരിമിതികളിൽനിന്നുള്ള മോചനം വലിയ പ്രയാസവുമാണ്. ചില സംരംഭങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും അവർപോലും ഒത്തരം 'കേന്ദ്രമൈസു'കാരാണ്. ഇവിടത്തെ നാടകവേദിയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, പ്രൊഫഷണൽ നാടകങ്ങളല്ലാതെ ഒരു സജീവമായ അമോറർ തിയേറ്ററുണ്ടോ? ഉള്ള അമോറർ അവതരണങ്ങൾപോലും പ്രൊഫഷണൽ നാടകങ്ങളുടെ അനുകരണങ്ങളാണ്. സിനിമയുടെ സ്വാധീനവും ഈ രണ്ടു ശാഖകളിലും കാണാനുണ്ട്. 1956-ൽ ഞങ്ങൾ കറേപ്പേർ പേസ് 'കലാവേദി' എന്നൊരു സംഘടനയുണ്ടാക്കി. ഓരോ മറസവും ഓരോ നാടകം അവതരിപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു പരിപാടി. ഏതാണ്ടു നാലുവർഷത്തോളം ആ പ്രവർത്തനം മുടങ്ങാതെ നടന്നു. ഇപ്പോഴും അത്തരം ആർട്ട്സ് സൊസൈറ്റികളുണ്ട്. പക്ഷേ, മരംസംതോറും ഏതെങ്കിലും നാടകസംഘങ്ങളുണ്ടാകാണ്ടു് നാടകങ്ങളുവതരിപ്പിക്കുക എന്ന കൃത്യത്തിൽമാത്രം അവരുടെ നാടക പ്രവർത്തനം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുകയാണ്. ഏതായാലും നാടകവേദിയെന്ന പദത്താൽ പ്രൊഫഷണൽ നാടകവേദിയെന്നെന്ന് സങ്കല്പം പരക്കെ ഉറച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജി. ശങ്കരപ്പിള്ളയുടെയും കാവലം നാരായണപ്പണിക്കരുടെയും മറ്റും നേതൃത്വത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു് കരേയൊക്കെ പല നാളുകളുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടത്തെ അമോറർവേദി വേണ്ടത്ര സജീവമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ആരും ഗൗനിക്കാത്ത ഒരു സാധനമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ആസ്വാദകരിൽനിന്നുതന്നെ പതിയെ നീക്കങ്ങളുണ്ടായെങ്കിലും ഈ പ്രവണതയ്ക്കു് മാറ്റം വരു. നാടകസ്വാദകരുടെ പ്രവർത്തനം കരേയ്ക്കു് അർപ്പണബുദ്ധിയോടെ ഈ കലാരൂപത്തെ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഇവിടെ എത്ര നവീനമായ ചലനമുണ്ടായാലും സാമ്പത്തികത്തിന്റെ പാറയിൽ തട്ടിത്തകരുകയാണു പതിവു്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലാവാട്ടെ, ഒരു കലാകാരൻ അവന്റെ ധർമ്മം ചെയ്യാൻ മതി. സംഘടനത്തീനി" മറ്റു് ആളുകളും സംവിധാനക്രമമുണ്ടു്. ഇവിടെയോ?

നമ്മുടെ നാടകപാരമ്പര്യം

നമുക്കു് ഒരു നാടകപാരമ്പര്യമുണ്ടോ? ഭാരതത്തിൽ സംസ്കൃതനാടകങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നതെന്നതിനു് എത്രയോ തെളിവുകളുണ്ടു്. അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ലോകോത്തരമായ നാട്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെഴുതുന്നതുമുണ്ടായിരുന്നോ? കേരളത്തിൽ മാത്രമേ അതു തുടർന്നുണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. പക്ഷേ, അതു് തനി സംസ്കൃതനാടകം എന്നുമല്ല; ദേശാചിതമായി പലതും കൂട്ടിച്ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു വിധലാണ്. അതിൽ നാട്യശാസ്ത്രാനുസൃതമായ അഭിനയസമ്പ്രദായം കാണാമെങ്കിലും സംസ്കൃത നാടകങ്ങൾ പണ്ടു് ഉണ്ടെന്നായിരുന്നു അരങ്ങേറിയിരുന്നതെന്നു പറയാമോ? സംസ്കൃത നാടകത്തോടു് കേരളത്തിലെ നടന്മാർ തങ്ങളുടെ മനോധർമ്മം കൂട്ടിച്ചേർത്താണു് കൂടിയൊട്ടുണ്ടാക്കിയതെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഉദാഹരണമായി കൂടിയൊട്ടത്തിൽ വിദ്യേഷൻ വമ്പിച്ച പ്രാമുഖ്യമാണു നൽകുന്നതു്. ഇതു നാട്യശാസ്ത്രകർത്താവിന്റെ നിർദ്ദേശത്തിനിന്നുണ്ടെന്നതല്ല. വിദ്യേഷന്റെ പുരുഷാത്മം വ്യാഖ്യാനവും മറ്റും എങ്ങനെയാണു നാടകവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതു്? കൂടിയൊട്ടത്തിലെ മുദ്രകം തുടങ്ങി പലതും നാട്യശാസ്ത്രത്തിൽ നിദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതുപോലെയാണെന്നു സമ്മതിക്കണം. എങ്കിലും സംസ്കൃതനാടകങ്ങളുടെ ഒരു കേരളപ്പതിപ്പാണ് കൂടിയൊട്ടമെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമില്ല. നമ്മുടെ നാടകശാലകളായ കൂത്തമ്പലത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ പോലും നാട്യശാസ്ത്രനിയമങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിൽ — അന്വേഷിക്കേണ്ട വിഷയമാണതു് — അതു കേരളത്തിന്റെ സംഭാവനയാണ്. പുതുമായാലും ഒരേ നാടക പ്രസ്ഥാനതാണെന്നു പലയിടങ്ങളിലേക്കു പടർന്നുപോയ അതു സ്ഥലത്തിന്റെ സാധിനം അവതരണത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കും. ഉദാഹരണമായി 'ഗുലേബകാവലി' നാടകം മറ്റാരുമില്ലാത്തതിനാലും മലയാളികളും വളരെ വ്യത്യസ്തതയോടെയാണു് അഭിനയിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ പ്രാചീന നാടകാവതരണശൈലികൾ ഗഹനമായ ഒരു ഗവേഷണത്തിലൂടെ കണ്ടെത്തണമിരിക്കണം.

ഈ സംസ്കൃത നാടക പാരമ്പര്യത്തിനു പുറമേ ഒരു നാടോടിനാടകപാരമ്പര്യമില്ലേ? നാടോടിനാടകങ്ങളിൽ അധികമാനും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. 'മുടിയേറ്റ' കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആരാധനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാത്ത നാടോടിനാടകങ്ങളിൽ 'കാക്കാരിട്ടി' മാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. പക്ഷേ, ഇങ്ങനെയുള്ള പലതിനേയും നമ്മുടെ ആധുനിക സങ്കല്പത്തിൽ നാടകമെന്നു വിളിക്കാമോ? ഇവയിലെല്ലാം നാടകത്തിന്റെ അംശങ്ങൾ ചിതറിപ്പിരിയ്ക്കു് എന്നതു സത്യമാണു്. — നമ്മുടെ ദൃശ്യപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ലോക

ങ്ങൾ സംവിധാനിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു നന്നു നാടകവേദിക്കുവേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണത്തെപ്പറ്റി താങ്കളുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്?

വളരെ നല്ലതാണു്. ഓക്കൽ കൂത്താട്ടുകളാണു് ഒരു നാടകങ്ങളായിട്ട് സമ്പ്രദായിച്ചപ്പോൾ സി. എൻ. ത്രീകണ്ഠൻനായരാണ് ഈ ആശയം പറഞ്ഞുകേട്ടതു്. ഞാൻ അതേപ്പറ്റി വളരെ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ പ്രാചീന കലകളിലെ ഉൾജ്ജ്വലം സ്വീകരിച്ചാണല്ലോ ആധുനിക നാടകവേദി — തന്നെ നാടകവേദി — ഉണ്ടാകേണ്ടതു്. പക്ഷേ, നമ്മുടെ ഗതികേട്, ഈ കലാരൂപങ്ങളിൽ പലതും ഇപ്പോൾ നിലവിലില്ലെന്നതാണു്. ഞാൻ കേരളത്തെപ്പറ്റി മാത്രമാണു് പറയുന്നതു്. അതിനു് ചരിത്രപരമായ പല കാരണങ്ങളുമുണ്ടു്. ഇത്തരം സംവിധാനത്തിലൂടെ ഒരു പുതിയ നാടകവേദിയുടെ ആവിർഭാവം ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതാണു്. പക്ഷേ, സത്യത്തിനു നേരെ കണ്ണടയ്ക്കാൻ വയ്യ. അങ്ങനെയൊരു പുതിയ കലാരൂപം ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ അതു സ്വീകരിക്കേണ്ട പ്രേക്ഷകന്റെ വ്യക്തിപരമോ സാമൂഹ്യമോ (Collective) സംസ്കാരികമായ ഒരു ബോധംകൂടി കണ്ടെത്തിയെടുക്കേണ്ടതുണ്ടു്. സത്യം പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ സംസ്കാരിക പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നു്, വിശേഷിച്ചു് നാടോടിക്കലാപാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നു് നാം വളരെയകലെയാണു്. നമ്മുടെ മറ്റു പ്രദേശിക സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു് അവയുടെ പാരമ്പര്യവുമായുള്ള ബന്ധമാർദ്ദവും നമുക്കില്ലെന്നതാണു് സത്യം.

മറ്റു പ്രാദേശിക സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി നമ്മുടെ സംസ്കാരിക പാരമ്പര്യവുമായുള്ള ബന്ധം അകലെയായാണെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. അതൊന്നു വിശദീകരിക്കാമോ?

നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ മറ്റൊരുമുണ്ടാകാത്തതുപോലെ പഴയതിൽനിന്നു് കത്തനെ ഒരു 'നെടുഞ്ചാട്ട' മുണ്ടായതിന്റെ ഫലമായി വന്നിപ്പു വീടവു് പൈതൃകത്തിനും ഇന്നത്തെ ജീവിതത്തിനുമിടയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ആ ചരിത്രസത്യം വിട്ടാൽത്തന്നെ, കലകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, എന്റെ അമ്പതുവർഷത്തെ ജീവിതപരിചയം വെച്ചു പറഞ്ഞാൽ, പെറ്റപ്പകാലത്തു ഞാൻ ധാരാളമായി കണ്ടിരുന്ന ഒരു നാടൻ കലാരൂപവും ഇന്നും ഗ്രാമമായിരിക്കുന്ന എന്റെ ദേശത്തിലു. പല നാട്ടിലും ഇതുതന്നെയാണു സ്ഥ. അപ്പോൾപ്പിന്നെ പുതിയ തലമുറയിൽപ്പെട്ട ഒരാളിന്റെ മനസ്സിൽ അത്തരം കലകളുണ്ടാകാറില്ല. ഒരു പൂർവ്വാപരോധമുണ്ടാവാൻ വയ്യ. 'കളക്വിവ' കോൺസ്യൂസ്' നെസ' എന്നു പറയുന്ന മനോമണ്ഡലത്തിൽപ്പോലും കാണമെന്നു പറയാൻ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല. കാക്കാരിട്ടി നാടകം എന്താണെന്നറിയാവുന്ന — കേൾക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുള്ള — ഒരു കട്ടിപോലും ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിലില്ല. എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്തു് മൂന്നു നാലു് കാക്കാരിട്ടി നാടക സംഘങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ നാടൻ കലാകൾ പലതും മതവും ജാതിയും കലത്തൊഴിലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണു്. ഈച്ചകയറിയി, നെടുങ്കയ്ക്കും കുറുകയും പറഞ്ഞ സാമൂഹ്യപരിണാമങ്ങളുടെ അതിശീഘ്രതനിമിത്തം, ആ സമനവയം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടു് വർഷങ്ങൾ പലതായി. നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ വികാസത്തിൽ മുമ്പു് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ,

എല്ലാ കോളേജ് ക്ലാസ്സുകാർക്കും

ടാഗോർ കോളേജ്

കണ്ടറ

Phone: 332

പ്രസന്നേഷൻ സാധനങ്ങൾക്കു്

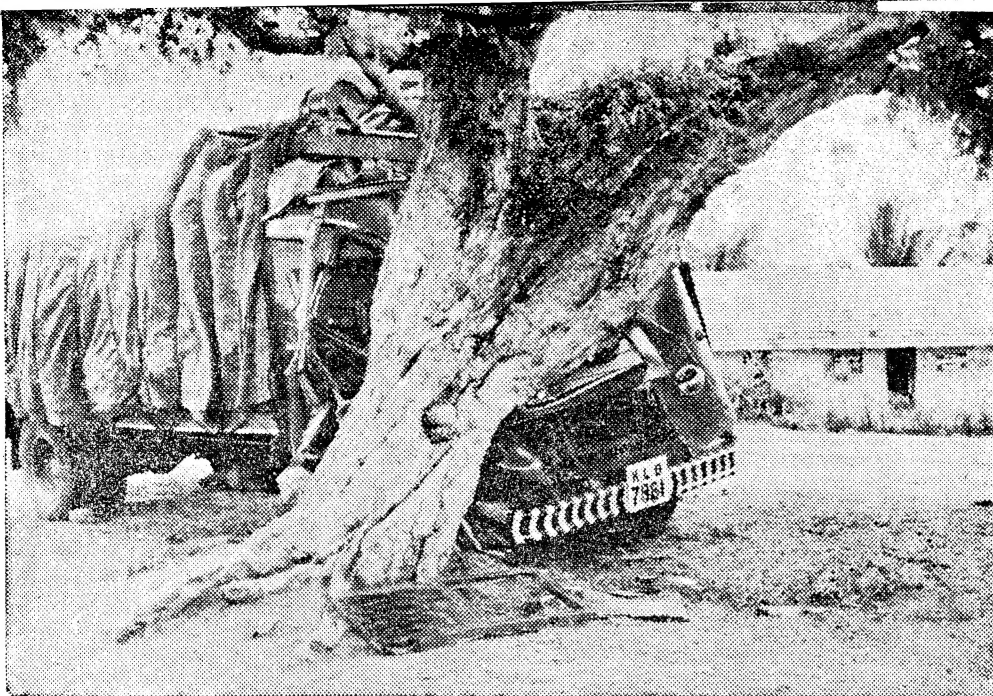
ഗിഫ്റ്റ് ഹൗസ്

മെയിൻറോഡ്, കൊല്ലം-1.

ഫോൺ നമ്പർ: 3056

Somsons

49

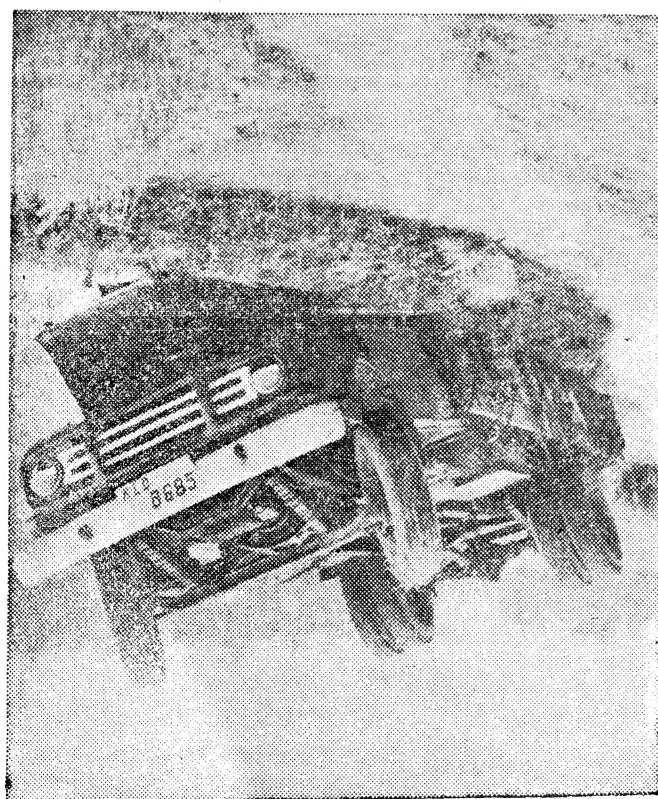
വേഗം വേഗം സർവ്വത്ര വേഗം: മരവുമായൊരു ഏറ്റുമുട്ടൽ

ങ്ങിക്കൊണ്ടു് ഒരേരറ്റ വാചകത്തിൽ അവർ പറഞ്ഞു:

“രാവിലെ മോനെയും കളിപ്പിച്ചിറങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ വൈകുന്നേരം പതിവിലും നേരത്തെവരാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ, പാലിൽ കെട്ടിപ്പൊതിഞ്ഞ അവരുടെ ശവമാണം ആളുകൾ കൊണ്ടുവന്നതു്.”

ബ്രേക്കു് ഫെയിലായ ഒരു ബസ് പെനീടിച്ചായിരുന്നു ആ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവു മരിച്ചതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള മരണങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണു്. ഇന്ത്യയിൽ വർഷംപ്രതി പതിനയ്യായിരം ആളുകൾ റോഡപകടത്തിൽപ്പെട്ടു് മരിക്കുന്നു. ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം പേർക്കു റോഡപകടങ്ങളിൽ അംഗംഗം സംഭവിക്കുന്നു. ലോകാരോഗ്യസംഘടനയുടെ ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നതു് അമേരിക്കയുടെ പതിനഞ്ചിരട്ടിയായ് ഇന്ത്യയിൽ റോഡപകടം എന്നാണു്. പതിനായിരം വാഹനങ്ങൾക്കു് ജർമ്മനിയിൽ പതിന്നാലും ഇംഗ്ളണ്ടിൽ

മരിക്കാതിരിക്കാം

ജനങ്ങൾക്കു് ഇന്നു വാഹനങ്ങൾ എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ചേടിയാണ്. അത്രയധികം റോഡപകടങ്ങളാണു് ഭീനപ്രതി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് റോഡപകടങ്ങളുടെ വാർത്തകളില്ലാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പുതിയ ദിവസം പിറക്കുന്നുണ്ടോ? രാവിലെ വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങിയാൽ തിരിച്ചെത്തിയെങ്കിൽ എന്തിനെന്നു പറയാം എന്ന നിലയിൽ കാര്യങ്ങൾ എത്തിയിരിക്കുന്നു.

അങ്ങനെ വിലപിക്കുന്ന ഒരു ഗൃഹസ്ഥനാണു് പക്ഷേ. ഭരണമായ ഒരു ബസ്സുപകടത്തിൽപ്പെട്ടു് അവരുടെ ഭർത്താവു

റോഡ് വഴക്കം, സൂക്ഷിക്കുക. ചൂണ്ടുപലകകൾ ഡ്രൈവർമാർ ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നാൽ

മരിച്ചുപോയി. ആ സംഭവം ഓർമ്മിപ്പിച്ചപ്പോൾ കണ്ണിൽ നിന്നും കടുകു വെള്ളം പുറത്തു പാടി. പിന്നെ തേ

ആറും അമേരിക്കയിൽ അഞ്ചുപീതം ആളുകൾ മരിക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ അതു് എൺപതു് എന്ന തോതിലാണു്.

“എന്തൊരു തിക്ഷതീരക്കുമാണു്. നിരന്തുനിറയെ വാഹനങ്ങൾ. ഒരു റോഡു മുറിച്ചു കടക്കണമെന്നിരിക്കട്ടെ. ചുരുങ്ങിയതു് ഒരു പത്തു മിനിറെററകിലും കാക്കണം.” ബോംബെയിൽ ജോച്ചിചെയ്യുന്ന മകനെ ചെന്നകണ്ടു് നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ഗംഗാധരൻനായർ പറഞ്ഞതാണു്. ബോംബെയിൽ പത്തുമിനിറ്റുകൊണ്ടുപോലും റോഡു മുറിച്ചുകടക്കാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരില്ല ചിലപ്പോൾ. കാരണം, ഏറ്റവുമധികം വാഹനങ്ങൾ ഓടുന്നതവിടെയാണു്. അതുപോലെതന്നെ അപകടങ്ങളും, കഴിഞ്ഞവർഷം ആകെ രാജ്യത്തുണ്ടായതിന്റെ മൂപ്പതു ശതമാനം അപകടങ്ങളും മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനത്തായിരുന്നു. രണ്ടാംസ്ഥാനം പശ്ചിമബംഗാളിനാണു്. ആകെ വാഹനങ്ങളുടെ പത്തുശതമാനം ഓടുന്ന പശ്ചിമബംഗാളിൽ ഇരുപതു ശതമാനം അപകടങ്ങളുണ്ടായി. പതിനൊന്നു ശതമാനം ഓക്കാർ